

Jeugdtheater Hofplein

MAGAZINE 24
25

**“Laten we samen vieren
wat ons verbindt.”**

Voorwoord

Beste Hofpleiners, bezoekers, makers en theaterliefhebbers,

Welkom bij een nieuw seizoen van Jeugdtheater Hofplein! Het is met groot plezier dat ik je verwelkom in dit nieuwe magazine van Hofplein. Dit seizoen zit weer vol avontuur en ontdekking, en we kunnen niet wachten om het met jullie te delen. Rotterdam blijft ons ook dit seizoen inspireren. Dat zie je terug in de programmering, en vooral natuurlijk in de veelzijdigheid van onze spelers en leerlingen en het publiek dat naar hen komt kijken wanneer zij de sterren van het dak af spelen in het theater. Ook in onze theatermakers en docenten zit de Rotterdamse bron van inspiratie. Zij zijn bruggenbouwers. Zij creëren samen met de leerlingen en spelers werelden die verbinden, die je iets nieuws tonen door de ogen van een ander. Onzichtbare bruggen die ons met elkaar in contact brengen, net zo echt, net zo wezenlijk als onze “echte” stadsbruggen. In dit magazine lees je over de nieuwe voorstellingen die gemaakt en gespeeld gaan worden. De makers vertellen je er van alles over. Ook staat de spotlight op bijzondere projecten, zoals het Meemaakpodium, onze samenwerking met de Kinderfaculteit in Pendrecht en nog veel meer.

We zijn bijzonder trots op hoe alle mensen die in dit magazine aan het woord komen door hun bril de waarde van Hofplein laten zien. Van oud-collega's tot huidige Hofpleiners en hun (groot-)ouders, van de ELJA Foundation tot de wethouder van Cultuur: allemaal vanuit een verschillende rol. Over één ding zijn zij het allemaal eens: meedoen bij Hofplein is van onschatbare waarde!

Graag sluit ik af met een persoonlijke noot. Ik ben een beetje fan van Ramsey Nasr, acteur en dichter. In zijn gedichten weet hij de schoonheid én in-

gewikkeldheid van het leven zo helder vast te leggen. Hij herinnert mij er iedere keer weer aan dat kunst een middel is om onze gedachten en gevoelens uit te drukken, om te dromen en te creëren. Dit is precies wat we bij Hofplein willen doen: een plek bieden waar jonge mensen hun verhalen kunnen vertellen en hun dromen kunnen waarmaken.

We hopen dat je dit seizoen geniet van alles wat bij Hofplein te beleven valt. Laten we samen vieren wat ons verbindt en nieuwe paden verkennen door de ogen van de ander.

Met hartelijke groet,

Caroline Pietermaat
Algemeen Directeur Jeugdtheater Hofplein

Ontdek Hofplein:

p.40
PRODUCTIES
2024-2025

p.31
DRIE
GENERATIES
BIJ HOFPLEIN

p.20
IN DE VOETSPOREN
VAN PAPA EN MAMA

1	Voorwoord	30	De volgende editie van het Jongeren Theater Festival
6	Said Kasmi	32	Drie generaties bij Hofplein
8	MeeMaakpodium	33	Hofpleiner van het eerste uur
10	Bart Klop in de hoofdrol	36	Coosje van der Vorm
13	Plein Panel	37	Licht, geluid, actie!
14	Hofpleiners vertellen	38	ELJA Foundation Award 2023 winnaar
20	Atelierlessen	40	Alles komt samen, alles mag er zijn
21	Club Hofplein Vriend	42	Producties 2024 – 2025
22	In de voetsporen van papa en mama		
26	Mark van Haasteren		
27	Hofplein in de Wijk		
28	Da Costa School		

Said Kasmi is als wethouder verantwoordelijk voor Onderwijs, Cultuur en Evenementen in Rotterdam:

“Theater is een tovermiddel voor talentontwikkeling”

Willen we soms niet allemaal even uit onze rol stappen? Even iemand anders zijn? Een nieuwe wereld ontdekken? Een wereld waarin alles mag en mogelijk is? Er is één plek waar dat kan: het theater. In het theater kan je die persoon zijn die je zou willen zijn. De held, de slechterik, de avonturier, een zanger of een danseres. Dat is wat theater zo bijzonder en mooi maakt. Maar vooral ook leerzaam. In het bijzonder voor kinderen, die nog volop aan het ontdekken zijn wie ze zijn en waar ze goed in zijn. Wat ze leuk vinden en wat niet. Welke vriendjes en vriendinnetjes bij ze passen. Voor mij is theater daarom een tovermiddel voor talentontwikkeling. Theatervormen als toneel, zang en dans leren je spelenderwijs wat je leuk vindt, waar je goed in bent en uiteindelijk, wie je bent.

Daarom ben ik als wethouder voor Onderwijs, Cultuur en Evenementen ontzettend trots op Jeugdtheater Hofplein. In 1985 startte het theater met 44 kinderen en twee jaar later kwam de eerste eigen productie uit, *Tommy Station*. En vanuit dat kleine, knusse theater is Hofplein inmiddels uitgegroeid tot een prachtig en belangrijk instituut voor de hele stad.

Want inmiddels brengt Jeugdtheater Hofplein zeven nieuwe producties per jaar op de planken en speelt ruim 400 voorstellingen en presentaties per jaar. Die trekken meer dan 70.000 bezoekers! Binnen het primair, voortgezet en speciaal onderwijs

en het MBO nemen maar liefst 12.000 leerlingen deel aan de lessen en meer dan 5.000 kinderen in hun vrije tijd! Een van hen is Senna, die in het magazine van vorig jaar werd geïnterviewd. Ze zei daarin: “Ik vind het heerlijk dat er bij theater maken zo veel mogelijk is. Dat je zo veel verschillende rollen aan kunt nemen en totaal iemand anders kunt zijn. Ik houd ervan om typetjes te spelen en het extreme daarin op te zoeken. Het is leuk om mensen aan het lachen te maken, of aan het huilen.” In haar verhaal vertelde Senna ook dat ze al in een echte film speelde: *Kung Fu Leeuw*. Hoe gaaf is dat?

Maar een filmrol of hoofdrol is echt geen must. Voor niemand. Het belangrijkste aan theater maken is dat je het leuk vindt. Er plezier in hebt. Samen met je mede- en tegenspelers. Dan komt de rest vanzelf. Dat weet ik zeker. Want naast een tovermiddel voor talentontwikkeling, is theater zoveel meer. Door theater krijg je spelenderwijs belangrijke dingen onder de knie zoals samenwerken, je kunnen inleven in iemand anders en geduld en begrip hebben voor elkaar. Daar kan geen magie tegenop.

Ik wens iedereen, alle kinderen, theatermakers, bezoekers, docenten en begeleiders een fantastisch theaterseizoen 2024-2025!

Said Kasmi
Wethouder Onderwijs, Cultuur en Evenementen

Pas werd bekend gemaakt dat Jeugdtheater Hofplein een groot bedrag krijgt van het Fonds voor Cultuurparticipatie. Hiermee gaan we een bruisend initiatief opstarten voor jongeren: het MeeMaakpodium. **Kristel Fidder**, programmamaker ontwikkeling en innovatie bij Hofplein, diende de fondsaanvraag in en weet alles over dit spannende nieuwe project.

Nieuw dit seizoen: MeeMaakpodium

een bruisend broeinest voor jongeren

H: **Klinkt interessant zeg, dat MeeMaakpodium! Maar wat is het precies?**

K: Het MeeMaakpodium wordt een soort broeinest voor jongeren vanaf 14 jaar waar ze kunnen maken, onderzoeken, samenwerken en aanklooien. Een inspirerend project waarbinnen ze hun creatieve talenten kunnen ontdekken en ontwikkelen. Belangrijk is dat het MeeMaakpodium niet alleen een podium wordt waar je kunt komen kijken, maar vooral ook kunt doen. Een bandje oprichten? Een script of songtekst schrijven? Een toneel- of dansvoorstelling spelen? Iets bouwen? Het kan en mag allemaal. Hierbij krijgen de jongeren hulp van professionele coaches uit de verschillende disciplines van de podiumkunsten. Normaal gesproken weten we bij Hofplein precies wat we gaan doen en kunnen verwachten, maar nu bepalen jongeren het programma. Heel leuk en spannend!

H: **Voor wie is het podium bedoeld?**

K: Het MeeMaakpodium is bedoeld voor allerlei jongeren in de wijk, maar ook voor de leerlingen van Hofplein. Om die jongeren uit de wijk te bereiken gaan we samenwerken met verschillende partijen in Delfshaven: van cultuur-

partners en zorginstellingen tot jongerenhubs. Het stimuleren van een community, van een gemeenschap, staat echt centraal binnen dit project. We willen contact maken met jongeren (en hun ouders) die Hofplein misschien nog niet kennen, dat we letterlijk de wijk naar binnen halen. Zodat nieuwe ontmoetingen ontstaan.

H: **Wanneer gaat het starten?**

K: In september komt een speciaal panel van jongeren bij elkaar om plannen te maken. En in november gaat het MeeMaakpodium fysiek starten op de Theaterschool. Daarna gaan we twee jaar met het podium aan de slag.

H: **Wat hoop je dat jongeren leren van het MeeMaakpodium?**

K: Ik hoop dat het MeeMaakpodium lekker veel reuring in het pand brengt. Dat het een plek wordt waar jongeren hun ideeën en misschien zelfs dromen kunnen waarmaken. En ik hoop dat het een ontmoetingsplek wordt waar ze zich thuis voelen, vrienden maken en nieuwe ervaringen opdoen. Met het MeeMaakpodium bieden we letterlijk en figuurlijk een podium in de wijk.

BART KLOP IN DE HOOFDROL

Oud-Hofpleiner

Bart Klop (29) zat op Hofplein en
speelde 15 keer de hoofdrol in Soldaat van Oranje.

10

H: Wanneer ben je bij Jeugdtheater Hofplein gegaan?

B: Ik zat in groep 4 en was nogal een verlegen jongetje. Mijn juf gaf toen mij en mijn moeder het advies: misschien is theater iets voor Bart. Ik woonde destijds in de Hoeksche Waard, ging naar een dependance van Hofplein en was met een verkocht. Elke week keek ik uit naar de donderdagavond, dan mocht ik weer naar theaterles en kon ik mijn fantasie de vrije loop laten.

H: Wanneer wist je: ik wil van acteren mijn werk maken?

B: Na een tijdje lessen te hebben gevolgd, mocht ik meespelen in mijn eerste productie: *Doornroosje, Doornroosje*. Ik speelde de koning. Laatst keek ik een dvd van die voorstelling terug; het speelplezier spatte ervan af. Tijdens *Doornroosje, Doornroosje* is denk ik wel het eerste serieuze zaadje geplant, dat ik dacht: hiermee wil ik later verder.

Na de middelbare school heb ik de bachelor Muziektheater gedaan aan ArtEZ in Arnhem. Een fijne, kleinschalige school waar ik me goed thuis voelde. Daarna heb ik in diverse locatietheater- en jeugdvoorstellingen gespeeld én heb ik een tijdje in het vaste ensemble gezeten van de bekende musical *Soldaat van Oranje*. Ik heb in 214 voorstellingen gespeeld, waarvan 15 keer de hoofdrol van Erik Hazelhoff Roelfzema. Een mooie tijd, waarin ik heel veel heb geleerd. Na een jaar was ik toe aan een nieuwe uitdaging. Nu werk ik onder andere als trainingsacteur en sta ik open voor nieuwe dingen op mijn pad.

“Probeer altijd nieuwsgierig en dicht bij jezelf te blijven.”

H: Wat is het belangrijkste dat je hebt geleerd in je tijd bij Hofplein?

B: Allereerst: speelplezier, lol hebben in wat je doet. Daarnaast leerde ik bij Hofplein om mezelf te laten zien en me te verhouden tot andere mensen. Die sociale skills zal ik mijn hele leven en carrière lang meenemen. Ook leerde ik hier veel over discipline en een goede voorbereiding. Over concentratie, ritme, grime, geluid en je kostuum. Die kennis en ervaring hielpen me niet alleen tijdens mijn bachelor, maar ook tijdens mijn werk bij Soldaat.

H: Welk advies zou je geven aan kinderen en jongeren die later óók professioneel acteur willen worden?

B: Zorg ervoor dat je je speelplezier behoudt. Door nieuwsgierig te blijven, jezelf te ontwikkelen en heel dicht bij jezelf te blijven. Probeer niet iets of iemand na te doen, maar denk na: wat maakt mij uniek?

Evi Huisman (12) is lid van het Plein Panel en heeft al heel wat voorstellingen gezien.

Plein Panel

Met vier andere kinderen en jongeren zit ik in het Plein Panel. Wat dat inhoudt? Je gaat dan naar premières van voorstellingen van Jeugdtheater Hofplein en vertelt daarna wat je ervan vond. Meestal doen we dat in de vorm van een video, die dan op social media komt.

Vooraf vertellen we meestal wat onze verwachtingen zijn en waarnaar we uitkijken. In de pauze geven we een update. Is de voorstelling leuk? Aan het einde vertellen we hoe we het helemaal vonden. We delen de hoogtepunten, maar ook de dingen die minder gingen. Hierbij verklappen we natuurlijk niet alles, want het moet wel een beetje een verrassing blijven. Inmiddels heb ik met het Plein Panel al heel wat voorstellingen gezien en beoordeeld: *Gozert, De prinses op de app, Midzomernachtsdroom* én *Paniek in de chocoladefabriek*.

Ik zit in het Plein Panel omdat ik van theater houd en zelf speel. Daarom weet ik er ook veel over. Nu ben ik heel druk aan het repeteren in Hilversum, omdat ik in de tweede cast van *ANNIE jr. van Musical 2.0* zit. Ik speel een radio-omroeper, weeskindje en bodyguard en moet ook veel dansen. De voorstellingen zijn al bijna en ik heb er heel veel zin in.

HOFPLEINERS VERTELLEN

**Begüm Ciftci, Duco Bakker,
J'Noah Gambier, Olaf Vondenhoff,
Amira Cabral**

14

Begüm

Begüm Ciftci (12) is dol op toneelspelen (en premièrefeestjes).

Ik kwam voor de eerste keer bij Jeugdtheater Hofplein tijdens *Warme Kerst* – een speciale avond voor Rotterdamse kinderen en hun families. We zagen toen *De Klokkenluider van Rotterdam*. Ik vond de voorstelling zó cool en magisch dat ik meteen tegen mijn moeder heb gezegd: ik wil ook op zo'n podium staan.

Daarna heb ik auditie gedaan voor *Aladdin van het Afrikaanderplein*. Ik speelde kakmadam Marie-Claire. Zelfs thuis praatte ik met een bekakt accent. Mama vond dat nogal irritant, maar ik kon er niets aan doen want ik zat gewoon helemaal in mijn rol.

In *De prinses op de app* had ik wel acht verschillende scènes. Ik speelde de slechterik, maar heb bijvoorbeeld ook gezongen. Dat vond ik van tevoren best spannend, maar uiteindelijk krijg ik een supergoed gevoel als ik op het podium sta en iedereen naar me kijkt.

Naar de première komen vaak veel bekende mensen zoals mijn ouders, nichtjes en vriendinnen. Mijn zusje Büsra (8) gaat dan ook mee. Ze is zo enthousiast geworden dat ze dit seizoen ook gaat starten bij Hofplein.

Op het podium staan is leuk, maar het moment ná de première net zo – lekker feesten en dansen met de hele groep en vieren dat we het goed hebben gedaan.

Duco

Duco Bakker (21) ken je misschien wel van de poster van *Midzomernachtsdroom*.

Een paar jaar geleden maakte ik een zangfilmpje van mezelf. Dat liet ik aan een vriendin zien en niet veel later kreeg ik de hoofdrol in *Paddeltje*, een Brielse voorstelling over een jongen die gek is van de zee. Ik had helemaal geen acteervoorervaring, maar vond het fantastisch.

Hoe ik daarna bij Jeugdtheater Hofplein ben gekomen? Ik zit in Rotterdam op de pabo en een van mijn klasgenoten speelde in *Prutje*. Natuurlijk ging ik kijken. Die voorstelling vond ik zo leuk en van zo'n hoog niveau dat ik daarna meteen auditie heb gedaan voor *Gozert*.

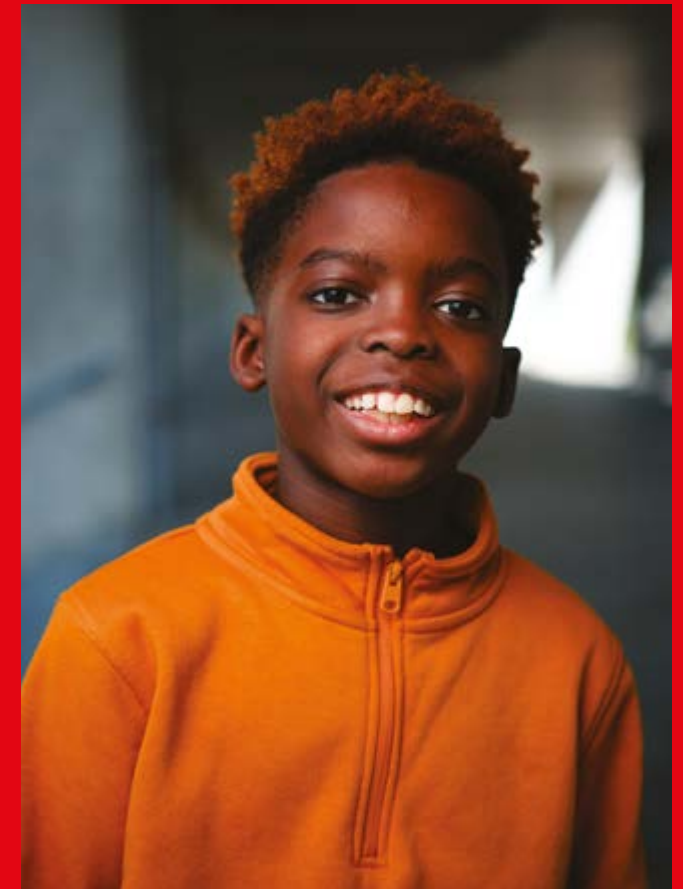
Met acteren kom ik mezelf tegen. Soms denk ik dat ik iets niet kan, terwijl ik er eigenlijk heel goed in ben. Of andersom.

Tweede stem zingen, bijvoorbeeld. Dat lukte me maar niet. Ik oefende en oefende, faalde tijdens de try-out, maar met de première kreeg ik het eindelijk voor elkaar. Wat een overwinning.

Na *Gozert* volgde al snel *Midzomernachtsdroom*. Ja, ik sta op de poster! Inmiddels heb ik al 1,5 jaar geen vrije zaterdag meer gehad, maar ik heb het er graag voor over. Iemand zei me: het is net alsof je hier al jaren rondloopt. Zo voelt het voor mij ook. Ik ben al helemaal onderdeel van de 'Hofpleinfamilie'.

J'Noah

J'Noah Gambier (10) is een kei in tekst onthouden.

Mijn moeder vindt me echt een acteur en daarom ben ik bij Jeugdtheater Hofplein gegaan.

Elke zondag heb ik les. Meestal oefenen we dan met dansen, zingen en verhalen maken en vertellen – acteren, dus. De eerste keer Hofplein vond ik spannend. We gingen een liedje zingen dat ik helemaal niet kende. Gelukkig mocht ik daarom eerst even langs de kant zitten om te luisteren. De tweede les heb ik wel meegezongen, in het Nederlands én Engels.

Laatst hebben we ook op het podium een verhaal laten zien aan de ouders. Het leek een beetje op Roodkapje, maar dan anders. Ik was de boswachter en hielp in het gevecht van de oma's tegen

de wolven. Aan het einde was ik best wel trots op mezelf, want ik heb geen enkele fout gemaakt.

Ik ben erg goed in mijn tekst onthouden. Elke avond oefen ik in de woonkamer en vraag ik mama of ze wil meelesen zodat ze kan checken of ik het goed heb onthouden. Dat is echt mijn tactiek: 's avonds je tekst oefenen. Als je dat 's ochtends doet, onthoud je het niet.

Olaf

Olaf Vondenhoff (12) speelt met veel plezier bij Hofplein én wel twee Rotterdamse orkesten.

Muziek maakt me gelukkig en blij.

Ik speel viool, piano en hobo en ik zing. Elke dag heb ik zang- of muziekles, want ik zit op Codarts Lyceum, de middelbare school voor kinderen die een passie hebben voor dans, muziek of musical. Daarnaast speel ik in het Rotterdams Jeugd Symfonie Orkest en het Rotterdams Junioren Orkest.

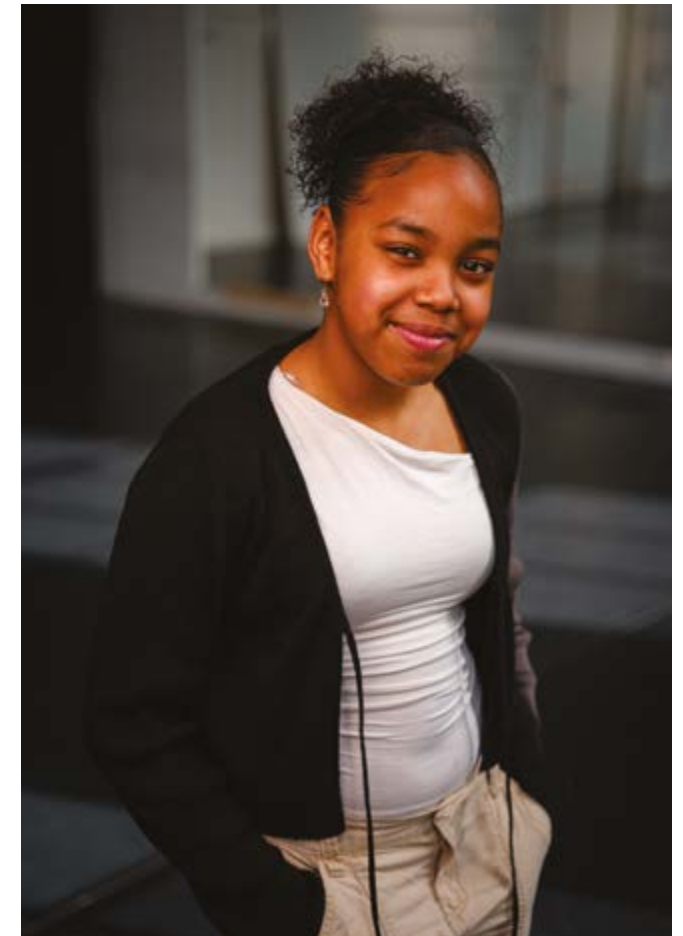
Of mijn week dan vol zit? Nee hoor, niet helemaal! Op vrijdag en zondag ga ik naar Jeugdtheater Hofplein. Laatst heb ik een foodvlogger gespeeld in de voorstelling *Paniek in de chocoladefabriek*, een echte Rotterdamse voorstelling die zich afspeelde in de Van Nellefabriek.

Repeteren voor theater vind ik het allerleukste om te doen. Oefenen met mijn instrumenten natuurlijk ook wel, maar het grote verschil is dat je acteren altijd met een groep mensen doet. Met iedereen die in *Paniek* speelde had ik wel een goede klik en met sommigen ben ik zelfs vrienden geworden.

Hofplein heeft me minder verlegen gemaakt. Ik durf veel meer te vragen of gewoon te doen. Later wil ik iets blijven doen met muziek, maar ook met acteren. Het zou mooi zijn als ik die twee dingen met elkaar kan combineren.

Amira

Amira Cabral (12) speelde in *Paniek in de chocoladefabriek* en hoopt dit seizoen op een nóg grotere rol.

Vorig jaar kwamen Anne Vera en Rik, dat zijn twee regisseurs van Jeugdtheater Hofplein, langs bij mij op school.

Ze waren op zoek naar kinderen die wilden meespelen in de voorstelling *Paniek in de chocoladefabriek*. Dat leek me wel leuk! Als auditie moest je allemaal verschillende opdrachtjes doen, zoals heel overdreven of langzaam lopen. Dat deed ik goed en toen ben ik geselecteerd.

In *Paniek* speelde ik Lana – een heel enthousiast meisje dat allemaal dingen geheim moest houden. Eerst schrok ik heel erg. Een meisje uit mijn klas met wie ik ruzie had, was ook geselecteerd.

Ze werd zelfs mijn 'dubbel'. Maar tijdens de repetities hebben we het goedgemaakt en nu zijn we vriendinnen. We houden van dezelfde dingen en zij is lekker druk, net als ik.

Toen mijn moeder de voorstelling had gezien, was ze erg trots. Dit past echt bij jou, zei ze. Dit seizoen zou ik graag weer willen meedoen met een productie bij Hofplein. Het liefste met Anne Vera en Rik, want ik vind hen heel leuk. En in een grotere rol!

Milou Korpershoek (12) houdt van mode en naaien en heeft de atelierlessen gedaan.

Atelierlessen

Kleding en kostuums vind ik erg leuk. Daarom heb ik dit jaar de atelierlessen gevolgd bij Jeugdtheater Hofplein. Je gaat dan acht weken lang in het kostuumatelier aan de slag met je eigen creatie. Een docent helpt je hierbij.

Tijdens de lessen begin je met schetsen en moodboards maken. Daarna ga je werken aan je eigen ontwerp. Thuis heb ik een naaimachine, dus ik snap de basis wel een beetje. Maar tijdens de atelierlessen heb ik heel nieuwe en moeilijke technieken geleerd, zoals het maken van pofmouwtjes. In totaal had ik maar een paar weken om mijn

jurk af te maken, dus ik heb heel hard doorgewerkt. In het laatste half uur van de laatste les hebben we ons ontwerp gepresenteerd aan onze ouders. Hierbij hebben we ook de schetsen en het hele proces van kostuums maken eromheen laten zien.

Tegen de kinderen die erover nadenken om ook de atelierlessen te volgen zou ik zeggen: als je van kostuums houdt, als je groot, gek en creatief kunt denken én als je een spektakel wil maken, dan zijn deze lessen zeker iets voor jou.

Jeroen Soeterbroek, Harborn Digital:

“Een voedingsbodem voor Rotterdams talent: dat is voor mij Hofplein.”

Club Hofplein Vriend

Ik ben nu zo'n 25 jaar ondernemer en heb altijd al geprobeerd links en rechts mijn steentje bij te dragen aan een betere stad voor de komende generaties. Ik ben trots op Rotterdam en help haar graag vooruit. Zo steunen we met Harborn verschillende organisaties die (top)sport in de stad stimuleren. Maar lang niet ieder kind houdt alleen van voetbal of hockey. Er zijn er natuurlijk ook zat die blij worden van zingen, dansen en toneelspelen. En als je denkt aan een plek die dat mogelijk maakt, dan denk je natuurlijk meteen aan Hofplein.

Vroeger ging ik als kind geregeld naar voorstellingen bij Hofplein. Maar zelf op het podium staan? Dat durfde ik niet. En nog steeds niet – ik ben eigenlijk best wel introvert. Ik heb twee kinderen en mijn dochter is gek op zingen. Ik vind het daarom des te leuker om haar zo bezig te zien.

Bij Harborn houden we een family first-principe aan. Je familie, vrienden en thuis gaan altijd vóór je werk. De gedachte erachter is simpel: als het thuis niet goed gaat, gaat het op kantoor ook niet goed. Vanuit die familiegedachte zijn we eind vorig jaar met het hele bedrijf en aanhang (lees: heel veel kinderen) naar de

Sint Sing Along bij Hofplein geweest. Ik werd he-le-maal weggeblazen door het hoge niveau. De dialogen, de zangpartijen en het decor – alles vond ik knap, mooi en origineel. Ik dacht: wow, wat is dit een voedingsbodem voor Rotterdams talent. En ook niet onbelangrijk: iedereen bij Harborn vond het een meer dan geslaagde middag.

In het grotere geheel geef ik Hofplein jaarlijks maar een bescheiden gift, maar het is ontzettend tof en waardevol om bij te dragen aan het beschikbaar maken van toneel en culturele vorming voor alle kinderen en jongeren in de stad.

IN DE VOETSPOREN

VAN PAPA EN MAMA

Hofpleiners & hun ouders

**Olivia Hogenbirk, Phoebe Linnenbank
Tirza Swarte, Ana Lozica,
Guillermo Lansman, Pepijn Swarte**

22

Wat **Olivia Hogenbirk** (8), **Phoebe Linnenbank** (9) en **Tirza Swarte** (8) gemeen hebben? Sowieso zijn ze vriendinnen. En zitten ze alle drie in de zondagklas van Jeugdtheater Hofplein in Delfshaven. Maar dat is nog niet alles: ook hun vader of moeder, en in Olivia's geval zelfs allebei, zaten jaren terug op Hofplein. Even kletsen en terugblikken met de drie meiden én hun ouders **Ana Lozica** (37), **Guillermo Lansman** (39) en **Pepijn Swarte** (40).

“Ik vond het fantastisch om op het podium te staan”

Phoebe Linnenbank Waarom ik op Hofplein zit? Ik houd van zingen en acteren. Later wil ik zangeres en actrice worden – en nog duizend andere dingen.

Tirza Swarte Mijn zus zat al op Hofplein. Toneelspelen vind ik heel leuk; je leert namelijk hoe je iets moet uitbeelden.

Olivia Hogenbirk En mijn ouders zaten dus allebei erop. Voordat ik op Hofplein ging, heb ik eerst een les geprobeerd. We gingen bij de piano onze stem opwarmen en daarna zingen.

Ana Lozica Ik zat van 1991 tot 2005 op Hofplein. Toneelspelen vond ik het mooiste wat er was. Ik heb er veel vrienden gemaakt en die tijd heeft de rest van mijn carrière bepaald. Ik ben lang theaterdocent geweest en werk nu als programmamaker bij Kunstmin in Dordrecht. Theater zit gewoon ook in de familie. Mijn moeder heeft 18 jaar bij Hofplein gewerkt in het kostuumatelier en als kledster, en mijn vader was operazanger.

Pepijn Swarte Met die vader zat ik zelfs in een productie! In *De droom van Mozart*, een bewerking van *Die Zauberflöte*. Ik speelde prins Tamino. Ook ik kijk met een warm gevoel terug op mijn tijd bij Hofplein. Ik begon bij een leslocatie in Oud-Beijerland, waar ik vandaan kom, maar wilde al snel naar de 'grote stad'. Mijn hele middelbare-schooltijd heb ik op Hofplein gezeten. In mijn studietijd heb ik nog met een aantal (oud-) Hofpleiners een theatergezelschap gehad.

Guillermo Lansman Ana en ik kennen elkaar van Hofplein. Hier is echt mijn liefde voor acteren ontstaan. Na de middelbare school heb ik de MBO Theaterschool gedaan – ik behoorde zelfs tot de allereerste lichting – en daarna ben ik naar Tilburg gegaan voor de musical-opleiding. Nu geef ik dramales op middelbare scholen, speel ik in films en doe ik commercials.

Phoebe Linnenbank Ik vind het altijd grappig om papa op tv te zien, zeker in de Bon Bini-films.

Ana Lozica Als ik Olivia zie spelen, herken ik ontzettend veel. Haar overgave, haar brutaliteit – ze neemt het heel serieus. Dat deed ik als kind ook.

Pepijn Swarte Ik vond het fantastisch om op het podium te staan; Tirza ook. Ze is echt een performer.

Tirza Swarte Schep even op over mijn danscarrière, pap.

Pepijn Swarte Tirza doet de vooropleiding ballet aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag.

Guillermo Lansman Phoebe en ik kunnen soms urenlang filmpjes met elkaar opnemen. Heerlijk vind ik dat. Als ik zo naar de lesopbouw en het programma van Hofplein kijk, vind ik dat er in de loop der jaren in positieve zin niet heel erg veel is veranderd.

Ana Lozica Vroeger was het wel meer zo van: dit is de scène, ga het maar zo en zo spelen. Iets meer sturend dan nu.

Pepijn Swarte Nu zijn de kinderen medemakers en is er meer co-creatie.

Ana Lozica In onze tijd kreeg je zelfs Hofpleinrapportjes waarin je voortgang werd bijgehouden. Die heb ik nog wel ergens thuis liggen.

Pepijn Swarte Volgens mij heb ik die niet meer. Ik heb nog wel een hele doos vol toi'tjes! Die gooi ik nooit weg.

Mark van Haasteren (46) zat op Hofplein en werkt inmiddels als Concept Specialist Entertainment bij de Efteling.

Mark van Haasteren

Oud-Hofpleiner

H: Kun je je allereerste keer in Jeugdtheater Hofplein nog herinneren?

M: Toen ik op de middelbare school zat wilde ik heel graag 'iets' doen met theater, maar ik durfde niet. Een vriendin heeft me toen overgehaald. Vanaf de allereerste les was ik betoverd, nee, verslaafd. Ik ging er helemaal in op en wist meteen: dit is wat ik de rest van mijn leven wil doen. De hele week keek ik uit naar het weekend, naar Hofplein, spelen en bij die mensen zijn. Mijn innerlijke theatervuur is door Hofplein heel duidelijk aangestoken.

H: Hoe lang heb je op Hofplein gezeten?

M: Ik heb acht leerjaren doorlopen. In 1998 deed ik mijn eerste productie: *Robin Hood*. Eindelijk! Daar deed je het natuurlijk voor. Tegelijkertijd deed ik een vakopleiding visagie en grime en werkte ik achter de schermen bij Hofplein. Na die acht jaar vroegen Louis Lemaire en Carla van Driel of ik wilde blijven om les te geven. In al die jaren had ik natuurlijk zoveel geleerd, dat zagen zij ook. Ik was enthousiast en heb me toen intern laten opleiden tot theaterdocent en regisseur.

H: En wat ben je daarna gaan doen?

M: Na drie jaar als docent bij Hofplein lonkte de rest van de wereld en wilde ik meer zien en meemaken. Zo heb ik bij een improvisatiegroep gezeten, heb ik bij het Land van Ooit gewerkt en ben ik met een productie op tournee geweest. In 2007 ben ik bij een musicalproductie aangenomen en daarna heb ik zo'n beetje voor alle

grote musicalproducenten gewerkt. Ook als kinderregisseur. Sinds dit jaar werk ik als Concept Specialist Entertainment bij de Efteling en heb ik de artistieke leiding over al het live entertainment in het park, van de parkshows tot de theaterproducties en alles wat daar nog bij komt. Echt te gek.

H: Hoe kijk je terug op jouw periode bij Hofplein?

M: Ik ben Hofplein zo dankbaar. Mijn technische basis heb ik echt daar geleerd; een formele theateropleiding heb ik nooit gedaan. En het heeft me als persoon gevormd. Ik kwam als een verlegen en ingetogen jongen die zichzelf niet durfde te presenteren. Door Hofplein heb ik ontdekt wie ik ben en waar ik sta.

Jeugdtheater Hofplein is met een nieuwe en alweer tiende leslocatie in Pendrecht, een stukje dichter bij nóg meer Rotterdamse kinderen. **Berdien Muller** is projectleider bij de Zuiderkroon en was betrokken bij de voorbereidingen.

Hofplein in de Wijk

Feest! Hofplein opent leslocatie in Pendrecht

In ontmoetingscentrum Zuiderkroon aan het Vlissingenplein kunnen kinderen in de leeftijdscategorieën 6-7 en 8-12 jaar vanaf de start van dit seizoen elke woensdag reguliere theaterlessen volgen.

De Zuiderkroon is een belangrijke plek in de wijk, maar stond helaas al jaren leeg. Gelukkig lukte het Stichting Pendrecht Vooruit vorig jaar om het pand te bemachtigen. Deze stichting heeft verschillende projecten in de wijk onder haar hoede, zoals de Kinderfaculteit Pendrecht. Hierbij zijn echt álle kinderen uit Pendrecht aangesloten. Via de Kinderfaculteit kunnen ze (gratis) allerlei creatieve en sportieve dingen doen, en zo hun vaardigheden en talenten ontdekken. Hofplein had al langer warm contact met de Kinderfaculteit; theaterdocenten van Hofplein gaven via het programma lessen aan kinderen in de wijk. En zo is het idee geboren om van de Zuiderkroon een echte leslocatie te maken.

Het pand is vrij oud en stond lang stil, dus we hebben de afgelopen maanden hard gewerkt om het klaar te maken voor de theaterlessen. En het is gelukt! De Kinderfaculteit heeft een groot bereik onder de Pendrechtse kinderen, dus ik denk dat de lessen snel helemaal vol zitten.

Ik vind het ontzettend belangrijk en waardevol dat Hofplein nu een locatie heeft in Pendrecht. Grote musea, podia en theaters vind je eigenlijk alleen maar in de binnenstad. Maar mensen hier gaan om verschillende redenen eigenlijk nooit de wijk uit,

waardoor kinderen niet of weinig in aanraking komen met kunst en cultuur. Met de komst van de leslocatie van Hofplein naar Pendrecht is daar verandering in gekomen en hebben we een stukje cultuur de wijk binnengehaald. Hopelijk kunnen daar zoveel mogelijk kinderen de vruchten van plukken.

Ook lessen volgen op onze locatie in Pendrecht? Kijk op jeugdtheaterhofplein.nl/leslocaties/pendrecht/

DA COSTA SCHOOL

in de Afrikaanderwijk

“Ik durfde nooit alleen op een podium te staan, maar dat doe ik nu wel gewoon.”

28

Op de Da Costa School in de Afrikaanderwijk heeft elke klas één uur per week theaterles van een docent van Jeugdtheater Hofplein. Directeur **Pia Poot** legt uit waarom en leerlingen **Jayda Nahr** (10) en **Jushayndro Josepa** (10) vertellen over hun ervaringen.

“De theaterlessen zijn voor onze leerlingen zó waardevol.”

Horizon verbreden

De Afrikaanderwijk is een ‘focuswijk’ en daarom hebben de leerlingen op de Da Costa School tien uur per week meer les dan op reguliere basisscholen. Pia: “Ik vind het belangrijk dat onze leerlingen meer leren dan de schoolvakken; ik wil dat ze verder kijken en hun horizon verbreden. Daarom maken ze in die extra uren kennis met techniek, sport, muziek én toneel.”

Meer dan toneelspelen

De samenwerking tussen Hofplein en de Da Costa School begon zo’n vijf jaar geleden. “Wat me meteen aansprak in het voorstel van Hofplein is dat de theaterlessen veel breder zijn dan leren hoe je speelt of acteert”, gaat Pia verder. “De leerlingen leren ook hoe ze zich moeten presenteren, hoe ze zelfvertrouwen kunnen opbouwen en hoe ze moeten omgaan met tekst en emoties. Dat is voor onze leerlingen zó waardevol.” Pia: “Die samenwerking verloopt al jaren erg fijn.

Op het toneel mét publiek

Da Costa-leerlingen Jayda en Jushayndro zijn enthousiast over de theaterlessen, die ze elke vrijdag hebben. Jayda speelde tijdens het

afgelopen seizoen ook in *De alleswetters* en spelen ze allebei in een eigen, Da Costa-versie van *Luna* tijdens Een Ander Festival (EAF) Junior, hét jaarlijks terugkerende theater festival voor Rotterdamse basisschoolleerlingen. Jayda: “We weten nog niet welke rol we zullen krijgen in *Luna*, maar het lijkt mij heel interessant om Nora te spelen, Luna’s zus – zij is stoer en gemeen.” Jushayndro grinnikt. “Zo is Jayda zelf ook, dus dat is voor haar makkelijk om te spelen.” Jushayndro: “Ik durfde nooit alleen op een podium te staan, maar dat doe ik nu wel gewoon. En ik vind het gezellig om samen te werken en met de andere leerlingen iets te maken.”

In je rol blijven

Voor Jayda was spelen in *De alleswetters* echt een hoogtepunt. Het liefste zou ze later dan ook actrice worden. Jayda: “De voorstelling ging over dat volwassenen denken dat ze heel slim zijn. Dat is niet zo, en langzaam ontdekken ze dat dan. Ik speelde een advocaat en moest een heel dik pak aan – ik zweette me rot! Tijdens de opvoering kwamen heel veel klassen en opa’s en oma’s kijken. Mijn broers zaten ook in de zaal. Als ze me probeerden af te leiden, keek ik snel weg want ik moet natuurlijk wel in mijn rol blijven. Het mooiste vond ik het einde, als iedereen voor je klappt.”

In het weekend van 12, 13 en 14 april 2024 barstte de Theaterschool bijna uit haar voegen tijdens de allereerste editie van het **Jongeren Theater Festival (JTF)**. We kijken kort terug op de afgelopen keer én dromen alvast over de (nog grotere!) tweede editie in 2025.

Uitkijken naar de volgende editie van het Jongeren Theater Festival

Nét even anders

Tijdens het eerste JTF, voor iedereen vanaf 12 jaar, zag je verschillende voorstellingen en presentaties, maar waren er ook workshops, een voorstelling van een extern theatergezelschap, livemuziek, een mocktailbar en een dik feest op de zaterdagavond – JTFissa. Maartje Wikkerink, programma- en theatermaker bij Jeugdtheater Hofplein, is betrokken bij de organisatie en programmering van het JTF. “Het programma was lekker divers en gewoon nét even anders, van musicals en klassiekers tot meer experimentele, korte festivalvoorstellingen. Het mag allemaal een beetje schuren.”

Door jongeren, voor jongeren

“Als jongeren iets maken of spelen bij Hofplein komt een breed publiek met ook wat minder jonge mensen kijken”, gaat Maartje verder. “Dat is natuurlijk hartstikke leuk en belangrijk, maar met het JTF wilden we vooral een plek creëren waar jongeren naar jongeren kijken. Een plek waar ze elkaar ontmoeten en van elkaar leren. En waar ze op een laagdrempelige manier andere stijlen leren kennen en dingen zien die ze nooit eerder zagen. Ik vond het bijzonder om te merken dat de jongeren die graag in grote producties spelen echt geïnspireerd waren door die experimentele festivalvoorstellingen en nu ook daaraan willen meedoen.”

Vier dagen lang theater

De eerste editie van het JTF was een groot succes. Maartje: “Het was geweldig om de inzet van de Hofpleiners te zien. De spelers hebben een hele talkshow gedaan waarin ze met andere spelers en makers in gesprek gingen, en een groep spelers heeft geholpen met de kaartcontrole en het opruimen.” In april 2025 gaat er sowieso een tweede editie van het JTF komen. “Van zo’n eerste keer leer je veel”, vertelt Maartje. “Volgend jaar willen we nog veel meer festivalvoorstellingen laten zien; dat past niet allemaal in drie dagen en dus gaat het JTF dan maar liefst maar liefst vier dagen achter elkaar door! We hopen dat alle jongeren die de afgelopen keer zijn geweest weer komen én al hun vrienden meenemen.”

Deze voorstellingen staan sowieso op het programma van het JTF 2025:

Alleen maar vandaag

East Village, New York City, begin jaren '90 – een moeilijke tijd. Daarbovenop komt een mysterieus virus de stad binnen die de verhoudingen nog meer op scherp zet. Mark, een jonge documentairemaker, legt alles vast. De belangrijkste les? Vandaag is het enige dat telt. Want welke keuzes maak je als je weet dat je niet lang meer zult leven?

Space is the place

Meer informatie over *Space is the place* lees je op pagina 42.

Ode

Als het van schemerig naar donker gaat, van de zon naar de maan, van buiten naar binnen. Als de nacht ontstaat ontwaken wij: alle obscure figuren. Een ode aan de nacht, aan onze angsten, aan de controle verliezen. Want wat gebeurt er als niemand kijkt? Wie ben je als niemand je kan zien? Ben jij bang voor het donker?

Onder het mom van traditie

Een groepje jongeren wil zich ongebonden en vrij voelen. Ze zeggen hun huidige leven vaarwel en breken met bepaalde tradities. Daar zitten de mensen om hun heen niet op te wachten. Toch blijven ze dromen van een hoopvolle toekomst en bedenken ze samen een plan om te kunnen zijn wie zij zelf willen zijn.

Druk

Deze voorstelling is nog volop in ontwikkeling, en gaat over groepsdruk en jezelf durven zijn. De focus ligt op verschillende dansstijlen, met hiphop als basis. De rollen hebben een link met old school cartoon characters, en ook uit bekende videogames wordt inspiratie gehaald voor het verhaal.

DRIE GENERATIES BIJ HOFPLEIN

Hofpleinfamilie

Sue-Ann Bel (31) zat in haar jeugd op Hofplein waarbij haar moeder **Henna Bel** (67) tegelijkertijd begon als gastvrouw op locatie. Inmiddels is ook neefje en kleinzoon **Jeremy Mosmans** (7) begonnen met lessen.

Wat als je Jeugdtheater Hofplein zó leuk vindt dat je je hele familie aansteekt? Het gebeurde binnen de familie Bel.

Henna Ik heb vier dochters die al jong in de kerk begonnen met zingen en dansen. Niet zo gek dus dat ze allemaal naar Hofplein wilden. Ik ging vaak mee en ben zo gastvrouw geworden. Je bent het aanspreekpunt voor leerlingen en ouders, verwerkt ziekmeldingen, maakt roosters en verslagen en hebt pleisters bij je voor het geval dat. Kortom: een hele leuke rol!

Sue-Ann Tot mijn 17e heb ik bij Hofplein gespeeld. Het was echt mijn tweede thuis. Ik rende op blote voeten door de gangen en de mensen om me heen voelden als familie. Hier heb ik geleerd klassieke muziek te begrijpen, op te komen voor mezelf en te praten over emoties. Vroeger was ik niet een heel uitbundig kind. Met name Carla van Driel – een regisseur bij Hofplein die helaas al is overleden – heeft ervoor gezorgd dat ik in mezelf ben gaan geloven. Na de middelbare school ben ik naar de MBO Theaterschool gegaan. Daarna ben ik afgestudeerd aan de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten. Nu ben ik maker en speler bij Theater Rotterdam en Maas én ga ik dit seizoen samen met Tiffany Vicario de jongerenproductie *Space is the place* maken bij Hofplein!

Henna Ik ben ontzettend trots op haar. Ik heb altijd achter haar keuzes gestaan, maar haar nooit gepusht.

Sue-Ann Wat mijn moeder nog niet heeft verteld, is dat ze zelf ook weleens op het toneel staat. Dat is een paar jaar geleden begonnen toen ze ervoor werd gevraagd. Als ik haar dan zie spelen denk ik: hier leren mensen voor. Zij doet dit gewoon door zichzelf te zijn.”

Jeremy Toen mijn moeder, de zus van Sue-Ann, aan me vroeg of ik wilde voetballen of toneelspelen, wist ik bijna meteen dat ik naar Hofplein wilde. Ik vind het leuk hier, elke week is anders. Nu zijn we aan het repeteren voor *Macbeth* en *de drie heksen*. Dat gaat over politiek en The Beatles. We gaan het binnenkort ook laten zien.”

Sue-Ann Heb je daar zin in, Jeremy? Ben je zenuwachtig?

Jeremy Nee hoor. Zo lang ik niet naar papa en mama kijk in het publiek komt alles goed.

In 1985 was **Hanny Kleinjan** één van de vier oprichters van Jeugdtheater Hofplein. Waarom is het theater eigenlijk ontstaan? Hoe kijkt zij terug op (bijna) 40 jaar Hofplein? En hoe heeft ze het zien groeien?

Hofpleiner van het eerste uur

In de jaren '70 en '80 ging ik veel met mijn kinderen naar Kindertheater Wiedus van acteur en theatermaker Louis Lemaire. Ik leerde het gezelschap beter kennen en werd hun administrateur, hun financiële vrouw. Wiedus toerde door het hele land en overal vroegen kinderen ons: waar kan ik toneel leren spelen? Tekenles was er wel, en muzieklles ook, maar voor toneel konden ze destijds eigenlijk nergens terecht. Zo ontstonden bij ons de eerste ideeën om een theaterschool voor kinderen en jongeren te beginnen.

Heel vaak hebben we toen bij de gemeente om een repetitieruimte gevraagd. Uiteindelijk moest het Hofpleintheater sluiten vanwege bezuinigingen en kregen wij de plek twee jaar op proef. Laatst vond ik de eerste, handgeschreven leerlingenlijst terug. Er stonden 42 namen op. Ter vergelijking: toen ik met pensioen ging een paar jaar geleden waren dat er ongeveer 3.200.

Het was niet makkelijk om Hofplein uit te bouwen tot het instituut dat het nu is. Voor een theaterschool is geld nodig, dus heb ik hard mijn best moeten doen om overal kansen te zien en te grijpen. Ook vrijwilligers (ouders van leerlingen of mensen die in andere theaters werkten) waren voor ons erg belangrijk. Nu nog steeds, overigens. Gelukkig was het harde werken het allemaal waard. Toen ik nog zakelijk leider was, ging ik op een zonnige namiddag vaak op het toneel van de grote zaal staan. De lichtstralen die dan door het 'glas-in-beton' kunstwerk van Karel Appel schenen, vervulden me van warmte en trots.

Inmiddels bestaat Hofplein al bijna 40 jaar – iedereen in de stad en regio kent het. In zekere zin is het nooit veranderd. Net als in het begin is het

een plek waar kinderen en jongeren leren respect te hebben, voor zichzelf en anderen. Ze hoeven echt niet allemaal te eindigen als professioneel acteur, maar hier leren ze in elk geval wat discipline en teamwork is en bouwen ze vriendschappen op voor het leven. Over 40 jaar hoop ik dat Hofplein nog steeds dat warme bad en vertrouwde huis is voor velen.

“Toen we begonnen hadden we 42 leerlingen. Toen ik met pensioen ging 3.200.”

Coosje van der Vorm (29) speelde bij Hofplein en werkt nu in de media.

Coosje van der Vorm

Jeugdtheater Hofplein vond ik als kind echt een openbaring. Ik kon er 100% mezelf zijn en kreeg de vrijheid om zelf iets te maken en helemaal naar mijn eigen hand te zetten – of dat nu met presenteren, zingen, dansen of acteren te maken had. Veilig voelde het ook, met kinderen die ik steeds een beetje beter leerde kennen. Ik kom geregeld mensen tegen uit die tijd. Ook al is het jaren geleden, we herkennen elkaar nog steeds.

Eigenlijk wilde ik actrice worden, maar dat liep anders. Ik ben namelijk de radiowereld ingerold. Ik heb

de Qmusic Academy gedaan en tot voor kort was ik producer en sidekick bij een ochtendshow op Radio Rijnmond. Radio is leuk, elke dag anders en echt een momentopname. Heel binnenkort ga ik een paar maanden reizen, maar daarna ga ik zeker weer terug de media in.

Hofplein heeft me opener gemaakt, socialer. Dat heeft me veel gebracht. Ik denk met een glimlach terug aan de spanningen voor een opvoering; ik kon zó zenuwachtig zijn! En aan de muziek. Bij ons thuis zingen we de liedjes van Hofplein, zoals Polletje Piekhaar, nog steeds uit volle borst mee.

Begin dit jaar zijn de allereerste technieklessen van start gegaan bij Jeugdtheater Hofplein. Samen met echte theatertechnici ging een groepje leerlingen elke week backstage en helemaal zelf aan de slag met licht en geluid. **Noah Stokker** (25) en **Tijnem Tuk** (8) behoorden tot deze eerste lichte technische 'proefkonijnen'.

Licht, geluid, actie!

Tijnem De technieklessen vond ik super interessant. We hebben een rondleiding achter de schermen gekregen, met mengpanelen gewerkt, microfoons aangesloten, bewegende lampen bestuurd en nog veel meer. Wist je dat die bewegende lampen moving heads heten?

Noah Soms was het ook echt wel een beetje moeilijk, hoor. Over bepaalde dingen hebben we wel even moeten nadenken. Maar we hebben elkaar goed geholpen en zeiden ook vaak tegen elkaar: goed gedaan!

Tijnem Ik vind het leuk dat ik nu precies weet wat er aan de achterkant van het toneel gebeurt. Ik zie mezelf later wel hoofd techniek worden van een groot theater.

Noah Mij lijkt het wel leuk om zelf aan de slag te gaan met licht en geluid. Maar we moeten nu gaan, want we hebben een afspraak met Jonas. Hij doet de techniek hier bij Hofplein en is nu bezig met het decor van de voorstelling *Midzomernachtsdroom*. We gaan dus even langs om te kijken!

ELJA FOUNDATION

AWARD 2023

WINNAAR

Janneke van der Wijk, ELJA Foundation:

“Hofplein is een prachtig voorbeeld voor heel Nederland.”

38

De **ELJA Foundation** is een filantropisch fonds dat kinderen en jongeren met elkaar wil verbinden door muziek, dans en beeldende kunst. Sinds kort heeft het fonds ook een hele bijzondere prijs: de ELJA Foundation Award. Vorig jaar mocht Jeugdtheater Hofplein deze award voor de allereerste keer in ontvangst nemen. **Janneke van der Wijk**, directeur van de ELJA Foundation, vertelt waarom.

Op dit moment gebeurt er ontzettend veel in de wereld; mooie, maar ook spannende en verdrietige dingen. Door kinderen en jongeren in aanraking te brengen met muziek, dans en beeldende kunst willen we vanuit de ELJA Foundation hen beter voorbereiden op de toekomst. Hiervoor ontwikkelen we programma's en financieren we culturele organisaties die dit doen, door heel Nederland en in het Caraïbisch gebied. Zo willen we investeren in nieuwe generaties.

Om ons heen zien we verschillende partijen die al hartstikke goed bezig zijn als het gaat om het verbinden van kinderen en jongeren. Daarom kwamen we bij de ELJA Foundation op het idee om jaarlijks een award uit te reiken, om juist die partijen te belonen en aan iedereen te laten zien: kijk eens, hoe goed zij het doen. Vorig jaar bepaalde een jury – die bestond uit verschillende mensen uit de culturele wereld, zoals presentator, programma maker en auteur Cornald Maas en directeur van het Internationaal Theater Amsterdam Clayde Menso – dat de prijs naar Hofplein moest. En terecht!

Hofplein bestaat al bijna 40 jaar en brengt jaarlijks meer dan 17.500 kinderen en jongeren bij elkaar uit allerlei hoeken en lagen van de stad en regio. Hier doen ze vaak hun allereerste ervaringen met

de podiumkunsten op en ontdekken ze iets wat ze hun leven lang met zich meedragen. Hier bouwen kinderen en jongeren aan hun zelfvertrouwen. En hier kan ieder kind en iedere jongere terecht. Met de ELJA Foundation Award, en de bijbehorende geldprijs van € 75.000, willen we Hofplein in het zonnetje zetten én ervoor zorgen dat het theater nog héél lang kan blijven bestaan. Wat ons betreft is het echt een voorbeeld voor het hele land en we hopen dat veel organisaties in de voetsporen van dit bijzondere jeugdtheater zullen treden.

“Wat ons betreft is Hofplein echt een voorbeeld voor het hele land en we hopen dat veel organisaties in de voetsporen van dit bijzondere jeugdtheater zullen treden”

Afgelopen zomer werd op **Keti Koti**, dé feestdag 1 juli waarop we vieren dat de slavernij is gestopt, een bijzondere voorstelling gespeeld bij Jeugdtheater Hofplein: *Kom samen*. Gemaakt door theatermaker **Tiffany Vicario** samen met schrijver, rapper en spoken word artist **Séna Nyaku**. De jonge Hofpleiner **Sadee Udenhout** (10) speelde een rol in de voorstelling.

Alles komt samen, alles mag er zijn

Theatermakers

Bij Hofplein vinden we het ontzettend belangrijk om met thema's zoals Keti Koti en vrijheid aan de slag te gaan en verhalen van kinderen en jongeren hierover te vertellen. We verheugen ons erop wat er dit seizoen rond dit thema door jong talent gaat worden gemaakt.

Tiffany Voor *Kom samen* konden alle kinderen tussen 10 en 18 jaar zich aanmelden, dus ook niet-Hofpleiners zaten in de cast. De voorstelling volgde niet een vooraf bepaald script, maar werd gevormd door de repetities, het proces en de persoonlijke input en verhalen van de spelers. Vooral zij moesten zich herkennen in het verhaal, er helemaal onderdeel van zijn. Alles komt samen en alles mag er zijn – dat was het uitgangspunt. De eerste repetitie zijn we gewoon begonnen met: wat is Keti Koti? Vervolgens namen de kinderen hun eigen verhalen en foto's mee.

Séna Ook hebben we bijvoorbeeld een schrijfpdracht gedaan over wat vrijheid is. Werken met verschillende leeftijden en ervaringsniveaus was best wel een uitdaging, maar er zat zoveel talent in die groep. Zo hebben we geëxperimenteerd met dichtend schrijven en verschillende vertelvormen.

Sadee Ik heb heel veel gedaan en geleerd tijdens de repetities. Ik heb gedanst en gezongen, maar ook gepraat over wat samenkomen is voor mij. Daar heeft Séna weer een rap over geschreven die wij, de kinderen, hebben gedaan.”

Tiffany In de voorstelling stond elke scène in het teken van een ander verhaal. Over Tula, Anansi de spin en de ander zien om hoe hij/zij/het is, niet om hoe hij/zij/het eruitziet. En er was een scène met een stiltemoment. Keti Koti vieren we niet alleen, maar is ook een herdenking. We vonden het belangrijk om hier even letterlijk bij stil te staan.

Sadee Zelf wist ik wel al heel veel over Keti Koti. Mijn papa is Surinaams, dus met hem en oma praat ik er thuis over.

Séna Op veel momenten dacht ik: wow, wat weten die kinderen een hoop. Sommige dingen wisten Tiffany en ik niet eens, dingen die we konden toevoegen aan de verhalen. De spelers hebben echt de voorstelling gevormd.

Ontdek de splinternieuwe producties van **seizoen '24-'25** bij Jeugdtheater Hofplein! De verhalen zijn sowieso spannend, origineel, hoopvol en actueel, en ook allemaal anders. Daar zit sowieso voor iedereen wel iets tussen.

Een greep uit de voorstellingen

LUNA

Maartje Wikkerink, maker: “*Luna* is gebaseerd op het gelijknamige boek van kinderboekenschrijver Pieter Koolwijk. Je kunt het lezen als het vervolg op *Gozert*, maar je hoeft zeker niet *Gozert* te hebben gezien om *Luna* te kunnen begrijpen of mooi te vinden. De voorstelling gaat over een meisje, Luna, dat in Huize Hoopvol zit en stemmen hoort in haar hoofd. Is ze gek of is die gave juist heel mooi? We zijn al volop aan het repeteren; *Luna* gaat in première tijdens de Kinderboekenweek in oktober '24. De groep spelers is ontzettend muzikaal en getalenteerd. Ze schrijven zelf liedjes, bedenken extra personages en improviseren erop los. *Luna* wordt een heel poëtische voorstelling, zowel in tekst, muziek als beeld, en dat maakt het volgens mij heel bijzonder.”

SPACE IS THE PLACE

Sue-Ann Bel en **Tiffany Vicario**, makers: “We hebben elkaar leren kennen bij Hofplein. On stage én daarnaast hadden we zoveel lol met elkaar dat we vriendinnen zijn geworden. Nu, ruim 15 jaar later, gaan we ein-de-lijk samen een productie maken. *Space is the place* is een jongerenvoorstelling en gaat over hoe het voor jongeren zou zijn om alle macht te hebben. Wij, de volwassenen, maken er een zootje van. Wat zou er gebeuren als zij aan het roer staan? Het wordt een muzikale en beeldende voorstelling en een mooie mix van ons samen – van zang en dans/beweging. Voor het concept hebben we ons onder meer laten inspireren door de filosofie van Ubuntu. De spelers zijn echt medemakers en krijgen alle ruimte om zelf te creëren.”

WAT JE ZINGT BEN JE ZELF

Keri Folkerts, maker: “Ik luisterde de podcast Sara's Mysteries en was zó geïnspireerd door het verhaal van het jongetje dat op zoek gaat naar de betekenis van een slaapliedje, dat ik er iets mee wilde doen. *Wat je zingt ben je zelf* gaat dus over de zoektocht naar een liedje, maar ook over afkomst. Waar kom ik vandaan? Wie ben ik? Het is een XS-voorstelling; een wat kleinere productie gespeeld door en voor jonge kinderen. In het verhaal gaan we samen met de hoofdpersoon Lenny door Rotterdam, langs allerlei talen en culturen. En er gaat gezongen en gedanst worden. Ik vind het belangrijk dat *Wat je zingt ben je zelf* van de spelers zelf wordt, dat we het samen gaan maken en ben heel benieuwd naar alle verhalen die ze zullen meenemen.”

DE BRILJANTE BOSPOLDERVOSS

Rik van der Loos en **Anne Vera Langenberg**, makers: “De Bospoldervos kent iedereen vast wel; dat enorme kunstwerk van kunstenaar Florentijn Hofman dicht bij Marconiplein. Wij hebben ons laten inspireren door die reuzevos en schreven *De briljante Bospoldervos*, een voorstelling over de verhouding tussen mens en natuur. Een vossenfamilie op het Dakpark moet op zoek naar ander eten als alle konijnen expres door de mensen zijn weggejaagd, omdat ze de vossen weg willen hebben. Maar mensen hebben toch zeker niet meer recht om te leven in de stad dan dieren? De muziek wordt klassiek met een (natuur)twist, een beetje Mozart meets Planet Earth. En alle spelers gaan transformeren in dieren – daar kijken we nog wel het meeste naar uit!”

DE DRIE MUSKETIENERS

Leander Breen, maker: “Dit seizoen mag ik de kerstvoorstelling *De drie musketiers* maken. Het verhaal gaat over een stad waarin de nieuwe burgemeester – die een schurfthekel heeft aan kinderen – een wel heel speciale fabriek bouwt: een soort megawasmachine, waar kinderen ingaan en als volwassenen weer uitkomen. De drie ‘musketiers’ zijn het hiermee natuurlijk niet eens en willen alle kinderen bevrijden. De voorstelling gaat over vrijgevochten zijn, doen en laten wat je wil, spelen en kind willen blijven. Ik heb heel veel zin in de grote fantasie die het verhaal gaat krijgen. En humor wordt een belangrijk bindmiddel. Kinderen, maar ook opa's en oma's moeten kunnen lachen, het liefst zoveel mogelijk.”

Steun Jeugdtheater Hofplein...

...en draag bij aan die unieke plek in Rotterdam waar kinderen en jongeren de kans krijgen om de magie en kracht van theater te ontdekken. Of het nu een klein of groot bedrag is, eenmalig of structureel: jouw steun is voor Hofplein heel belangrijk! Samen zorgen we ervoor dat nóg meer kinderen en jongeren kunnen meedoen, juist wanneer dat niet vanzelfsprekend kan. Warme Kerst, de nieuwe stoelen en zenders in het Hofpleintheater of de educatievoorstelling *Koning & Koning* die op basisscholen speelt; het zijn allemaal voorbeelden van activiteiten en faciliteiten die mogelijk worden gemaakt door de jaarlijkse donaties van particulieren, bedrijven en nalatenschappen. Kijk hieronder hoe ook jij Hofplein kan steunen. Jeugdtheater Hofplein heeft de culturele ANBI status en dat levert belastingvoordeel op voor donateurs.

Word ook Vriend!

Als particulier kan je Hofplein op verschillende en laagdrempelige manieren steunen,

bijvoorbeeld door Vriend te worden. Andere opties zijn het doen van een eenmalige of periodieke gift of het adopteren van een stoel in het Hofpleintheater.

Kom bij Club Hofplein!

Bedrijven en organisaties steunen Hofplein door zich aan te sluiten bij

de zakelijke vriendenclub Club Hofplein of door samen projecten te realiseren. Ook is het Hofpleintheater te huur voor vergaderingen en evenementen en zijn er trainingen voor het bedrijfsleven.

Nalaten

Als fan van Jeugdtheater Hofplein kun jij jouw liefde doorgeven

aan huidige en komende generaties kinderen en jongeren. Zodat ook zij de magie van theater blijven ontdekken. Nalatenschappen zijn van grote waarde voor Hofplein, ze helpen ons om nog meer kinderen en jongeren te laten deelnemen, een bijzondere maker een opdracht te verstrekken, een specifiek onderwijsproject te ontwikkelen of die lang gedroomde locatievoorstelling te realiseren.

Kijk voor meer informatie op: www.jeugdtheaterhofplein.nl/steun-hofplein

of neem contact op met **Audrey Janssen** via a.janssen@jeugdtheaterhofplein.nl of 010 243 5055.

Colofon

Contact:

010 243 50 55

www.jeugdtheaterhofplein.nl

Hofpleintheater
Benthemplein 13
3032 CC Rotterdam

De Theaterschool
Pieter de Hoochweg 222
3024 BJ Rotterdam

Fotografie:

Joep van Aert

Marc Nolte

Tekst:

Lindy Kuit

Ontwerp:

studio de Ronners

www.deronners.nl

Cover

Joep van Aert,

De drie musketiers,

Campagnebeeld

Druk:

Drukkerij Printvisie

Papier:

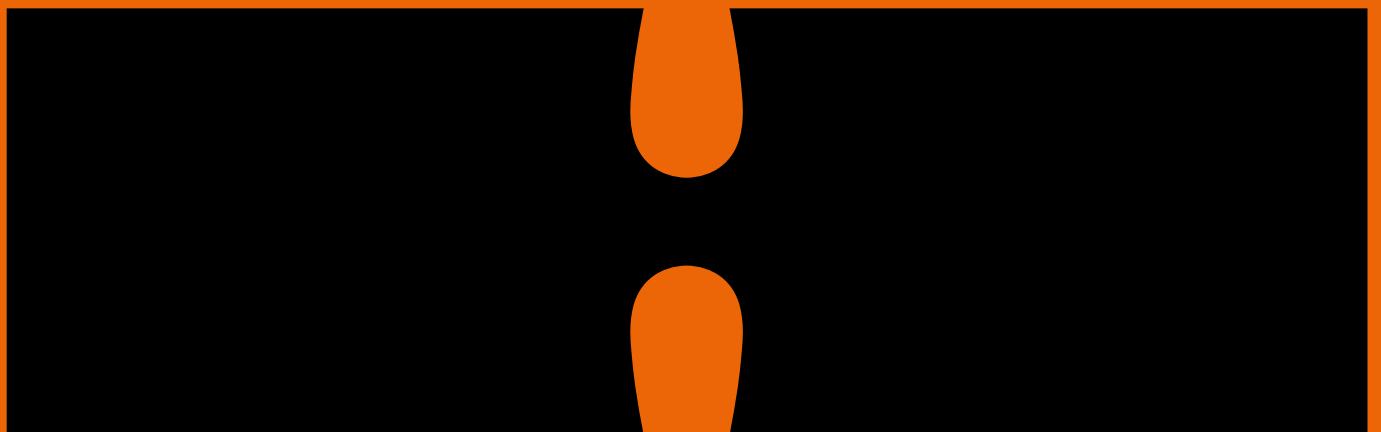
Nautilus®SuperWhite,
100% Gerecycled FSC

Door dit magazine te drukken op 100% recycled FSC papier bespaart Jeugdtheater Hofplein ten opzicht van normaal FSC papier: 164 kg afval, 268 kg hout, 4830 liter water en 24 kg CO2 uitstoot, welke gelijk staat aan een autorit van 641 km.

**IN HET
HOFPLEINMAGAZINE
LEES JE ALLEMAAL
MOOIE VERHALEN VAN
ALLE HOFPLEINERS
EN FANS DIE DE MAGIE
VAN THEATER
HEBBEN ONTDEKT.**

**JEUGDTHEATER
HOFPLEIN, HÉT PODIUM
VOOR IEDEREEN!**

Jeugdtheater Hofplein